

Forsamling, just fordi det er et særligt Anliggende og ikke kan være Andet; men dette ligger jo ikke for her. Det, der her foreligger, er ikke at borttage fra Rigsraadet dets vedblivende Indflydelse i Forfatningsagen; Rigsraadet vebbliver efter det her foreliggende Forslag at beholde sin Indflydelse paa Forfatningsagen, en Indflydelse, som gaaer ud paa at sige Ja eller Nei. Hele Forstjellen er den, at det ærede Ministerium og de, der støttede det i dets Bestræbelser for at hæve Lighedsprincippet i Kongeriget, ville forhindre Rigsdagen fra at raadslaae over denne Sag med samme Frihed, idet det vil kaste over paa Rigsdagen Skylden for, at den ulykkelige Tilstand vedbliver, som nu er tilstede, hvor Regjeringen maa deles og strøes ud i forskjellige Dele ligeoverfor forskjellige Repræsentationer; men Skylden ligger hos Regjeringen og dem, der holde den paa denne Vej og drive den frem til at forfølge den, og især hos dem, der fra Oprindelsen af have vilst Regjeringen ind paa denne forsmædelige Vej. Det er kun en Fortsættelse af den samme Vej, der blev betraadt som Udgangspunkt for hele Monarchiets Sammenfalden, og det er Betegnelsen af, at man dristigt vedbliver at gaae den samme Vej, uanset om ogsaa de Stykker, der ere tilbage, skulde falde sammen, for at naae et eller andet Maal, som man nu engang har sat sig i sit theoretiske Hoved. Her foreligger et simpelt Spørgsmaal, nemlig dette: Vil man, efterat man nu, saavidt jeg har forstaaet, har forstaaet sig Midler til at regjere disse Fællessager i en ikke kort Fremtid, endnu engang vise den hele Verden, at Hensigten virkelig er at samle Anliggenderne, Forvaltningerne og Lovgivningerne under en samlet og eensartet Bestyrelse, vil man vende tilbage til det, som var, sørend Monarchiet — det Monarchi, her er Spørgsmaal om, og det eneste, der kan være Spørgsmaal om, — blev til, og som bestod Aaringer igjennem, efterat Monarchiet var blevet til? Det er dette, hvorom der her er Spørgsmaal. Der er desuden her i denne Lov fremlagt Beviser for, hvem det er, der holder Uroen, Bevægelsen og den repræsentative Uorden vedlige i Landet uden Nødvendighed for Forfatningsagens Skyld, og hvem det derimod er, som til ethvert Dieblit,

til enhver Time og til enhver Stund giver det i Regjeringens Magt at blive ved at færdes med Forfatningsagen, saa længe den vil, men ikke i det Hele taget med Rigets Anliggender og Sager. Det er dette, der er Spørgsmaal om. Ministeriets Svar paa dette Lovforslag, dets Tilskyndelse til at gaae videre med det eller dets Afvisning af det er ganske simpelt en Udtalelse af: Vi ville benytte den ulykkelige Stilling, hvori Landet er kommet, til vedvarende at tiltvinge os en vis Forandring af Forfatningen, uden at lade Rigsdagen have den rolige Indvirkning paa Forfatningsagens Afgjørelse, som idetmindste tilkommer den; vi ville enten tvinge den eller stille den under ligesaa taalelige og gode Forhold, hvorunder vi have beskyttet og opretholdt en anden Forfatning, en Forfatning, som hverken har noget lovligt Underlag eller lovligt Formaal.

Krabbe: Det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har allerede bemærket, at vistnok det er en Misforstaaelse — jeg troer, det er en Misforstaaelse i egentligste Forstand — naar den ærede Conseilspresident har troet, at en Lov som denne kommer i nogensomhelst Collision med Grundlovsforslaget om Ophævelse af Grundlovsbestemmelsen af 29de August 1855. Ved en Ophævelse af sidstnævnte Grundlovsbestemmelse vedtager man en Bestemmelse om de konstitutionelle Former, men ved en Lov som den, hvortil her foreligger Forslag, vedtager man intet om de konstitutionelle Former, men man vedtager en Bestemmelse om de Sager, der skulde behandles under disse Former. At Forslagsstillerne ere sig klart bevidste, at denne Collision ikke er tilstede, vil de ærede Medlemmer ogsaa kunne see deraf, at en Deel af os have til Grundlovsforslaget om Ophævelse af Grundlovsbestemmelsen af 29de August 1855 stillet Endringsforslag, hvorved dette Grundlovsforslag bliver en ubetinget Ophævelse af Grundlovsbestemmelsen af 29de August 1855. Vi erkjende altsaa Nødvendigheden af en Grundlovsbestemmelse, hvorved Grundlovsbestemmelsen af 29de August hæves. Nødvendigheden deraf erkjende vi fuldsaaavel som Regjeringen, men vi sige: inden man kommer